

**VÝROČNÍ ZPRÁVA O ČINNOSTI V OBLASTI POSKYTOVÁNÍ INFORMACÍ podle
zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění
pozdějších předpisů,
ZA ROK 2021**

V souladu s ustanovením § 18 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), zveřejňuje Kraj Vysočina následující údaje:

- I. V roce 2021 bylo podáno 120 žádostí o informace ve smyslu InfZ písemně nebo prostřednictvím elektronické pošty, z toho bylo rozhodnutím 28 žádostí zcela nebo částečně odmítnuto. Další žádosti byly podávány telefonicky nebo ústně a byly zodpovězeny příslušnými zaměstnanci Kraje Vysočina zařazenými do Krajského úřadu Kraje Vysočina.
- II. V roce 2021 bylo podáno 8 odvolání proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti o informace.
- III. Soudem byl vyřešen 1 případ ve věci přezkoumání zákonnosti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace:
 - Rozsudkem ze dne 5. 2. 2021 č. j. 5 As 370/2019 – 23 Nejvyšší správní soud zamítl kasační stížnost Krajského úřadu Kraje Vysočina proti rozsudku krajského soudu v Brně ze dne 3. 10. 2019, č. j. 62 A 213/2017 – 43. Krajský úřad Kraje Vysočina nesouhlasil se závěrem krajského soudu, dle něhož jednání žalobce nebylo zneužitím práva. Ve věci bylo pro Nejvyšší správní soud stěžejní posouzení otázky, zda je možné označit jednání žalobce za zneužití práva na informace. Ze správního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že žalobce podával obci žádosti o informace v předmětném období průměrně méně než jednou měsíčně, což objektivně nelze považovat za zahlcení ani v případě, kdy má obec minimum zaměstnanců a neuvolněného starostu. Žalobce navíc zpravidla požadoval pouze informace, u nichž postačovalo vyhodnotit, zda na ně má nárok, a poté jen pořídit a odeslat kopie příslušných dokumentů. Jak již uvedl krajský soud, obec – povinný subjekt také nikdy nevyužila institut mimořádně rozsáhlého vyhledání informací, což jednoznačně poukazuje na to, že vyřizování žádostí nebylo nijak zvlášť obsáhlé či časově náročné. Žádosti o poskytnutí informací tedy měly legitimní cíl a žalobce tudíž nepopřel ani primární účel práva na informace, jak tvrdil stěžovatel. O zneužití práva se tedy v daném případě nejednalo. Nejvyšší správní soud nezpochybňuje, že institut zneužití práva může představovat důvod, na jehož základě povinný subjekt odmítne poskytnout požadované informace, avšak Nejvyšší správní soud má za to, že obsah soudního a správního spisu nedokládají, že by se o případ zneužití práva ze strany žalobce jednalo. Z uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. zamítl.

V souvislosti se soudním řízením o právech a povinnostech podle InfZ vznikly Krajskému úřadu Kraje Vysočina náklady na soudem stanovené náhradě nákladů řízení ve výši 4114 Kč. V souvislosti se soudním řízením o právech a povinnostech podle InfZ nevznikly Krajskému úřadu Kraje Vysočina žádné náklady na vlastní zaměstnance ani žádné náklady na právní zastoupení.

Soudy byl vyřešen 1 případ ve věci přezkoumání zákonnosti postupu povinného subjektu při vyřizování žádosti o informace:

- Krajský soud v Brně rozhodl usnesením č. j. 29 A 87/2021-33 ze dne 28. 7. 2021 o žalobě na ochranu proti nečinnosti Kraje Vysočina jako žalovaného v řízení o žádosti žalobce o informace tak, že žalobu žalobce odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 79 odst. 1 s. ř. s. jako nepřijatelnou, jelikož po podrobném seznámení se s věcí dospěl k závěru, že žalobce nevyčerpal řádně potřebné opravné prostředky před podáním žaloby.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla žaloba odmítnuta. V souvislosti se soudním řízením o právech a povinnostech podle InfZ nevznikly Krajskému úřadu Kraje Vysočina žádné náklady na vlastní zaměstnance ani žádné náklady na právní zastoupení.

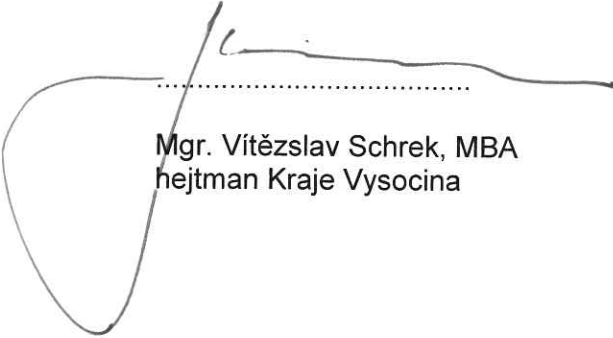
- Následně proti tomuto usnesení podal stěžovatel kasační stížnost, ve které současně požádal o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce z řad advokátů. Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 25. 10. 2021, čj. 8 As 287/2021 - 15, žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a návrh na ustanovení zástupce zamítl. Nejvyšší správní soud dále rozhodl usnesením č. j. 8 As 287/2021 – 19 ze dne 25. 11. 2021 o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného Kraje Vysočina tak, že řízení o kasační stížnosti zastavil z důvodu nezaplacení soudního poplatku stěžovatele.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jelikož řízení bylo zastaveno. V souvislosti se soudním řízením o právech a povinnostech podle InfZ nevznikly Krajskému úřadu Kraje Vysočina žádné náklady na vlastní zaměstnance ani žádné náklady na právní zastoupení.

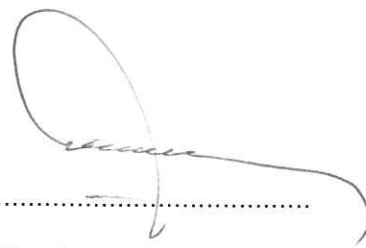
IV. V roce 2021 nebyla poskytnuta žádná výhradní licence ve smyslu InfZ.

- V. V roce 2021 bylo podáno 5 stížností podle § 16a InfZ na postup povinného subjektu při vyřizování žádosti o poskytnutí informace – 3 stížnosti byly směřovány proti výši úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledávání – nadřízený orgán 2 stížnosti zamítl a postup povinného subjektu potvrdil, v jednom případě povinný subjekt v rámci autoremedury od úhrady upustil; 2 stížnosti byly podány z důvodu namítaného částečného poskytnutí informací, povinný subjekt v rámci autoremedury poskytl požadované informace opakovaně, v plném rozsahu.
- VI. Další informace vztahující se k uplatňování InfZ je možné získat na internetových stránkách Kraje Vysočina <http://www.kr-vysocina.cz/> a na jeho úřední desce.

V Jihlavě dne 9. 2. 2022

Mgr. Vítězslav Schrek, MBA
hejtman Kraje Vysočina

Mgr. Ing. Zdeněk Kadlec, dr. h. c.
ředitel Krajského úřadu Kraje Vysočina